

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.16/2021/8.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Sebe Mária, előadó bíró
Dr. Székely Gabriella, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2021. április 15.
Az ügy tárgya: járművezetés ittas állapotban vétsége
Terhelt: ...
Elsőfok: Tatabányai Járásbíróság, 7.B.437/2019/4. ítélet, tárgyalás,
2019. november 28.
Másodfok: Tatabányai Törvényszék, 11.Bf.7/2020/10. ítélet, tanácsülés,
2020. április 2.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: terhelt
Az indítvány iránya: hatályon kívül helyezésre

Rendelkező rész

A Kúria a járművezetés ittas állapotban vétsége miatt ... terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt felülvizsgálati indítványát elbírálv a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 11.Bf.7/2020/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja.

Elrendeli a terhelt által eddig esetlegesen megfizetett bűnügyi költségnek a befizetés napjától a visszatérítés időpontjáig számított mindenkorai törvényes kamatával együtt történő visszatérítését a terhelt részére.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] I. A Tatabányai Járásbíróság a 2019. november 28-án kihirdetett 7.B.437/2019/4. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki járművezetés ittas állapotban vétségében [Btk. 236. § (1) bekezdés] és ezért öt 50 napi elzárásra, valamint 3 évi közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a terhelt terhére súlyosítás iránt bejelentett ügyészi fellebbezést elbírálv a másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék a 2020. április 2-án tanácsülésein meghozott 11.Bf.7/2020/10. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta.

A terhelt elzárás büntetését 10 hónap szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra súlyosította azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fogház, és abból a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kiállása után bocsátható feltételes szabadságra. Egyben elrendelte a Tatabányai Járásbíróság 7.Bpk.94/2019/2. számú végzésével kiszabott 1 év 10 hónap fogház fokozatú szabadságvesztés végrehajtását is. Ezt meghaladóan azonban helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

[3] II. 1. A jogerős ügydöntő határozat ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, amelyben annak törvényes okát (Be. 649. §) nem jelölte meg. Azt kifogásolta, hogy a másodfokú eljárásban személyesen annak ellenére nem vehetett részt, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése után a bíró kérdésére a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a másodfokú tárgyaláson mindenképpen részt kíván venni. Ennek ellenére azonban arra nem kapott idézést vagy értesítést. Emiatt nem tudta feltárni azokat az új körülményeket, amelyek a büntetés kiszabását érintették, és emiatt másodfokon eltúlzottan súlyos büntetést szabtak ki vele szemben. Ennek orvoslását és a szabadságvesztés félbeszakítását kérte.

[4] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.66/2021/3. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát alaposnak tartotta.

[5] Az ügyész által a terhelt terhére, büntetésének súlyosítása érdekében bejelentett és a Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség által fenntartott fellebbezés elbírálására a törvényszék tanácsának elnöke 2020. április 2. napjára tanácsulést tűzött ki, amelyről a terheltet és védőjét azzal a tájékoztatással értesítette, hogy az ügyben nyilvános ülés, vagy tárgyalás tartását nem kérhetik. Ezt követően a kitűzött tanácsulésen meghozott ítéletével a terhelt elzárás büntetését szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra súlyosította, valamint elrendelte a terhelttel szemben korábban kiszabott, végrehajtásában eredetileg felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását is.

[6] A tanácsulés kitűzésekor hatályos Be. 598. § (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság tanácsulésen határoz, ha az ítélet ellen a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést, vagy a vádlott terhére bejelentett fellebbezés kizárólag a Be. 583. § a) vagy c) pontján alapszik, és nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését az ügyészség, a vádlott, a védő, vagy a fellebbező nem indítványozza.

[7] A (4) bekezdés értelmében a tanács elnöke az ügyészséget, a vádlottat, a védőt és a fellebbezőt értesíti a tanácsulés kitűzéséről, a tanácsulés időpontjáról és tájékoztatja arról, hogy a más által bejelentett fellebbezésre, indítványra vagy nyilatkozatra nyolc napon belül észrevételt tehetnek. Az (5) bekezdés alapján, ha a tanács elnöke a (2) bekezdés szerinti esetben hivatalból nem tűzött ki nyilvános ülést vagy tárgyalást, a (4) bekezdés szerinti tájékoztatás kiterjed arra is, hogy az észrevétel előterjesztésére rendelkezésre álló határidő alatt nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzése indítványozható. E határidő elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.

[8] A Be. 599. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a fellebbezés elintézésére nyilvános ülést tart, kivéve, ha az ügy tanácsulésen intézhető el vagy tárgyalást kell tartani.

[9] Ehhez képest a másodfokú tanácsulés időpontjában már hatályba lépett a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) kormányrendelet (a továbbiakban: Veir.), amelynek 16. pontja a Be. rendelkezéseinek eltérő alkalmazását írta elő.

[10] A Veir. 82. § (1) bekezdése szerint, ha a másodfokú bíróságnak a fellebbezés elintézésére a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést kell tartania, azonban az elbíráláshoz szükséges adatok a fellebbezéssel érintettek írásbeli nyilatkozata alapján beszerezhetők, az ehhez szükséges intézkedéseket a tanács elnöke teszi meg. A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdésben meghatározott esetben, ha a beszerzett adatok alapján tárgyalás

tartása nem szükséges, vagy ha a rendelkezésre álló adatok alapján az ügy tanácsülésen való elbírálásának nincs akadálya és a vádlott, védő, ügyész vagy a fellebbező a nyilvános ülés kitűzését nem indítványozza, a másodfokú bíróság a fellebbezésről tanácsülésen dönt.

[11] A másodfokú bíróság által a terhelt és védője részére adott tájékoztatás nem terjedt ki a nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzésével kapcsolatos indítványozás jogára. Ezzel a törvényszék a Be. előírását megsértve elvonta a terhelt azon jogát, hogy a másodfokú nyilvános ülésen, illetőleg tárgyaláson részt vegyen és az ügyész fellebbezéssel kapcsolatos észrevételeit személyesen előadhassa. Ezzel a másodfokú bíróság megvalósította a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt abszolút hatályú eljárási szabálysértést (BH 2018.73.).

[12] Ezért a Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új másodfokú eljárás lefolytatására való kötelezését indítványozta.

[13] 3. A Kúria a 2021. február 25-én kelt Bfv.II.16/2021/4. számú végzésével a Be. 659. § (7) bekezdése alapján a terhelttel szemben a Tatabányai Járásbíróság 7.Bpk.94/2019/2. számú végzésével kiszabott és 2020. október 22-én fogamatba vett szabadságvesztés végrehajtását félbeszakította, míg a Tatabányai Járásbíróság 7.B.437/2019/4. számú ítéletével és a Tatabányai Törvényszék 11.Bf.7/2020/10. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés, közúti járművezetéstől eltiltás, közügyektől eltiltás és bűnügyi költség végrehajtását felfüggesztette.

[14] **III.** A terhelt felülvizsgálati indítványa a következők szerint alapos.

[15] 1. A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, amennyiben a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

[16] A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek részvétele a törvény értelmében kötelező.

[17] Jelen ügyben a másodfokú eljárásban---- – a terhelt vonatkozásában – lényegileg ez történt.

[18] Az ügy irataiból megállapítható, hogy a Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség Bf.740/2019/4. számú átiratában a vádlott terhére súlyosítás végett bejelentett fellebbezést fenntartotta és indítványában az ügyben tanácsülés kitűzését tartotta indokoltnak; arra is nyilatkozott, hogy nyilvános ülés tartása esetén azon részt venni nem kíván.

[19] A másodfokú bíróság tanácselnöke a 2020. január 21-én meghozott 3. sorszámu végzéssel 2020. február 12. napjára tanácsulést tűzött ki és a főügyészi indítványt – az erre rendszeresített B-29 számú „Értesítő végzés” elnevezésű formanyomtatványon – megküldte a terheltnek és a védőnek. A formanyomtatvány második oldalán lévő tájékoztató tartalmazza, hogy a vádlotként vagy védőként értesített személy nyolc napon belül kérheti az ügy nyilvános ülésen vagy tárgyaláson való elbírálását, valamint azt is, hogy a nyolc napos határidő elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye [Be. 598. § (4) és (5) bekezdés].

[20] A törvény szerinti nyolc napos határidő a védő részére elektronikus úton továbbított végzés 2020. január 22. napján történt kézbesítésére figyelemmel 2020. január 30. napján lejárt és a védő nyilvános ülés vagy tárgyalás tartása iránti indítványt nem nyújtott be a bíróságra.

[21] A terhelt részére a másodfokú bíróság az értesítést a terhelt cím 1 alatt állandó lakására és a cím 2 alatti tartózkodási helyére egyaránt kiadta. A terhelt – a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata szerint – öt éve albérletben lakik a cím 2 alatti címen, amelyet az elsőfokú ítélet tartózkodási helyként rögzített is.

[22] Mivel a kitűzött tanácsülés napjáig a terhelt értesítésének tértivevénye egyik címéről sem érkezett vissza, a törvényszék a tanácsulást elhalasztotta, majd a büntetés-végrehajtás megkeresésével tisztázta, hogy a terhelt nincs fogvatartásban. Ezt követően érkezett vissza az értesítés a terhelt állandó lakcíméről „nem kereste” jelzéssel.

[23] A törvényszék tanácsának elnöke a 2020. február 20-án kelt 7. sorszámú végzéssel a tanácsülés hatánapját 2020. április 2. napjára tűzte ki és az értesítést a B-29 számú formanyomtatványon immár azzal küldte meg a terheltnek és védőnek, hogy nem kérhetik az ügyben nyilvános ülés vagy tárgyalás tartását. Az értesítés tértivevénye a terhelt tartózkodási helyéről 2020. február 27-én „ismeretlen”, az állandó lakcíméről 2020. március 17-én ismét „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza.

[24] A másodfokú bíróság ezt követően 2020. április 2. napján tanácsulást tartott, amelyen érdemi határozatot hozott.

[25] 2. A Be. 599. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a fellebbezés elintézésére nyilvános ülést tart, kivéve, ha az ügy tanácsuláson intézhető el, vagy tárgyalást kell tartani.

[26] Tanácsuláson – egyéb, jelen ügyben közömbös esetek mellett – a Be. 598. § (2) bekezdése szerint akkor határozhat a másodfokú bíróság, ha

- az ítélet ellen a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést, vagy
- a vádlott terhére bejelentett fellebbezés kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) vagy c) pontján alapszik, és
- nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését az ügyészség, a vádlott, a védő vagy a fellebbező nem indítványozza.

[27] Az első két feltétel tehát vagylagos, a harmadik konjunktív, azaz a harmadik feltétel hiányában a fellebbezés akkor sem bírálható el tanácsuláson, ha az első két feltétel valamelyike teljesült.

[28] Jelen ügyben a terhelt terhére bejelentett fellebbezés kizárólag a büntetés súlyosítását célozta, azaz a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában írtaknak megfelel. A tanácsuláson való elbírálás második feltételének megléte – a jogosult által, határidőben előterjesztett, tárgyalás vagy nyilvános ülés tartása iránti indítvány hiánya – azonban nem állapítható meg.

[29] A másodfokú bíróság a 7. sorszámú végzésében a 2020. április 2-ára kitűzött tanácsülés kapcsán kifejezetten azt a – Be. 598. § (5) bekezdésében írtakkal ellentétes – tartamú kioktatást adta a terhelt és a védő részére, miszerint tárgyalás vagy nyilvános ülés kitűzését nem kérheti. Ennek oka az ügyiratok tartalmából nem tűnik ki. Mivel azonban a Veir. ekkor még nem volt hatályban, feltehető, hogy a másodfokú bíróság az általa a korábbi – elhalasztott – tanácsulást megelőzően már kiadott tájékoztatásra tekintettel járt el így.

[30] Ez akkor nem lenne kifogásolható, ha a másodfokú bíróság az ügyben korábban már szabályszerűen értesítette volna a terheltet a tárgyalás vagy nyilvános ülés indítványozása iránti jogáról, és a terhelt a tanácsülés kitűzött időpontjáig a részére megnyílt határidő teljes tartama alatt nem élt volna e jogával. Ebben az esetben ugyanis pusztán arról lenne szó, hogy miután a másodfokú bíróság már teljeskörűen biztosította a terhelt számára az indítványtételi joga gyakorlásának lehetőségét, csupán a tanácsülés hatánapját halasztja el későbbi időpontra.

[31] Ekként amennyiben az ügyben kitűzött tanácsülés tekintetében a törvényben írt tájékoztatás teljeskörűen megvalósul és szabályszerűen kézbesítésre kerül, a jogosult pedig nem él az indítványtételi jogával – figyelemmel arra is, hogy az indítvány bejelentésére szabott határidő jogvesztő [Be. 598. § (5) bekezdés], – a tanácsülés elhalasztása esetén nyilvánvalóan nem nyílik meg újból a határidő arra, hogy az arra jogosult ilyen indítványt

tegyen. Ilyen esetben tehát az ügyész, a terhelt és a védő már nem terjeszthet elő nyilvános ülés vagy tárgyalás tartása iránt joghatályos indítványt.

[32] Ha azonban a terhelt értesítése nem szabályszerű, vagy nem állt a rendelkezésére 8 nap a tanácsülés kitűzött hatánapja előtt a nyilvános ülés indítványozására, úgy nem tekinthető biztosítottak a terhelt indítványtételi jogosultsága, és ekként a tanácsülés elhalasztása esetén sem lehet a terhelt indítványtételi jogosultságát kizárni arra tekintettel, hogy azzal korábban a törvényes határidő alatt nem élt.

[33] Jelen ügyben a terheltet a másodfokú bíróság az első tanácsülés kitűzéséről a tényleges tartózkodási helyén szabályszerűen nem értesítette.

[34] Az eljárás elsőfokú és másodfokú bíróság előtt ismert volt a terhelt – a nyomozati szakban levelezési címként is megadott – tartózkodási helye. A terhelt az elsőfokú bírósági eljárásban közölte a tartózkodási helyét, amit a járásbíróság ítéletében fel is tüntetett.

[35] Ezt követően a másodfokú bíróság mulasztott, amikor a terhelt tanácsülésre szóló, kizárólag az állandó lakcíméről „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett értesítését szabályszerűnek fogadta el, és figyelmen kívül hagyta, hogy a terhelt tartózkodási helyére címzett kézbesítés eredménye nem állapítható meg, ekként az nem szabályszerű.

[36] A tartózkodási helyén albertben lakó terheltnek nyilvánvalóan nem volt lehetősége az állandó lakcímként szereplő címén a másodfokú tanácsülés kitűzésére vonatkozó értesítést átvenni, ezért arról tudomása sem volt. Nem tekinthető ugyanis szabályszerűen kézbesítettnek az a bírósági irat, amely nem az érintett bíróság által kétségtelenül ismert, tényleges tartózkodási helyéről történik, és így a címzettnek nincs lehetősége arról tudomást szerezni.

[37] Ezen tények ismeretében közömbös, hogy a másodfokú bíróság egyébként olyan címről értesítette a terheltet, amely továbbra is állandó lakcímként szerepel a nyilvántartásban, és közömbös az is, hogy a másodfokú eljárás befejezését követően a terhelt már állandó lakcíméről is elköltözött.

[38] A másodfokú eljárásban a bíróság által kétségtelenül ismert tényleges tartózkodási helyről nem történt meg a terhelt szabályszerű értesítése, így nem tekinthető szabályszerűnek a nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzése indítványozásának lehetőségére és határidejére vonatkozó tájékoztatás sem. Emiatt annak jogkövetkezményei nem alkalmazhatók (BH 2018.73.). A terhelt 2020. február 12-i tanácsülésre szóló értesítésének szabályszerűtlensége miatt, az újabb hatánapra szóló értesítést az előzővel – és a törvénnyel – egyező tartalmú tájékoztatással kellett volna kiadni.

[39] A teljesség érdekében utal arra a Kúria, hogy az első – törvénynek megfelelő tartalmú – értesítés a terhelt állandó lakcímén a Be. 132. § (2) bekezdés b) pontja értelmében 2020. február 7-én volt kézbesítettnek tekinthető. Ekkor a Be. 598. § (5) bekezdésében írt határidő a tanácsülés 2020. február 12. napjára kitűzött időpontjáig már nem is állt rendelkezésre. Következésképp még erre tekintettel sem lenne megállapítható, hogy a bíróság a terhelt részére az indítványtételre a törvényben meghatározott határidőt biztosította volna.

[40] Megjegyzi a Kúria azt is, hogy a tanácsülés idejére már hatályba lépett Veir. 44. § (1) bekezdése kétségtelenül a Be. rendelkezéseinek eltérő alkalmazását írta elő, azonban annak rendelkezései nem vonatkozhatnak a tanácsülés ezt megelőző kitűzésére. Egyébként a Veir. 82. § (1) bekezdése szerint, ha a másodfokú bíróságnak a fellebbezés elintézésére a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést kell tartania, azonban az elbíráláshoz szükséges adatok a fellebbezéssel érintettek írásbeli nyilatkozata alapján beszerezhetők, az ehhez szükséges intézkedéseket előzetesen a tanács elnökének kell megtennie. A hivatkozott törvényhely (2) bekezdése szerint pedig ebben az esetben, is csak akkor dönthet a másodfokú bíróság a fellebbezésről tanácsülésen, ha a beszerzett adatok alapján tárgyalás tartása nem szükséges, vagy ha a rendelkezésre álló adatok alapján az ügy tanácsülésen való elbírálásának nincs

akadályozza és a vádlott, védő, ügyész vagy a fellebbező a nyilvános ülés kitűzését nem indítványozza.

[41] A Veir. sem adott tehát törvényes lehetőséget arra, hogy a másodfokú bíróság a terhelt tárgyalás vagy nyilvános ülés tartására irányuló indítványozási jogára való kioktatása nélkül, sőt kifejezetten annak kizárásával bírálja el az ügyet tanácsulésen.

[42] Amennyiben azonban a fellebbezés tanácsulésen való elbírálásának nem volt helye, mert annak feltételei nem álltak fenn, azt úgy kell tekinteni, mintha a másodfokú bíróság nyilvános ülésen bírálta volna el az ügyet a terhelt részvétele nélkül (BH 2016.274., BH 2014.333.).

[43] A Be. 428. § (1) bekezdése szerint a terhelt jelenléte a tárgyaláson kötelező, ha a tárgyaláson való jelenlét jogáról a Be. 430. § (1) bekezdése szerint nem mondott le vagy a bíróság kötelezi a tárgyaláson való jelenlétre. A Be. 425. § (3) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a nyilvános ülésre az e törvényben megállapított eltérésekkel a tárgyalásra vonatkozó rendelkezések az irányadók. A Be. 599. § (5) bekezdésének a másodfokú bíróság tanácsulése időpontjában hatályos szövege szerint a fellebbezés a szabályszerűen idézett vádlott távollétében akkor is elbíráható, ha a nyilvános ülés eredményeként megállapítható, hogy a meghallgatása nem szükséges.

[44] A fentiek összevetéséből az tűnik ki, hogy a nyilvános ülésen a terhelt részvétele kötelező, a távollétében való megtartásának pedig objektív előfeltétele a terhelt szabályszerű idézése (BH 2018.73., BH 2018.6., BH 2016.137., BH 2015.152., BH 2013.333.). Jelen ügyben a terhelt idézésére – a törvényi feltételek hiányában megtartott – tanácsulésre értelemszerűen nem került, nem is kerülhetett volna sor.

[45] A fentiekre tekintettel tényyszerűen megállapítható, hogy a terhelt a tárgyalás, illetőleg másodlagosan a nyilvános ülés megtartására irányuló jogát nem gyakorolhatta, így a megidézése nélkül való elbírálással a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti feltétlen eljárási szabálysértés megvalósult.

[46] IV. Ekként a Kúria a törvényszék másodfokú határozatát a Be. 663. § (2) bekezdése alapján, a (4) bekezdés a) pont első fordulata is tekintettel hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította.

[47] A megismételt eljárásban Be. 598. § (4) és (5) bekezdései szerint a terheltet és a védőt szabályszerűen értesíteni kell a tanácsulés kitűzéséről, a tanács összetételéről, a tanácsulés időpontjáról és a terheltet tájékoztatni kell arról is, hogy az ügyészi fellebbezésre nyolc napon belül észrevételt tehet, valamint az észrevétel előterjesztésére rendelkezésre álló határidő alatt nyilvános ülés, vagy tárgyalás kitűzését indítványozhatja [Be. 663. § (3) bekezdés].

[48] A Be. 856. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bűnügyi költséget a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkor törvényes kamatával együtt a terheltnek vissza kell téríteni, ha rendkívüli jogorvoslat folytán a jogerős ügydöntő határozatot a bíróság hatályon kívül helyezte, és megismételt eljárást kell lefolytatni. A Be. 857. § (1) bekezdése pedig előírja, hogy a visszatérítést felülvizsgálat esetén a Kúria rendeli el. A Kúria ezért elrendelte a terhelt által eddig esetlegesen megfizetett bűnügyi költség mindenkor törvényes kamatával történő visszatérítését.

[49] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata kizárja.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Sebe Mária s.k. előadó bíró, Dr. Székely Gabriella s.k. bíró

A Kúria Bfv.II.16/2021/8. számú végzése 2021. április 15. napján végleges.

Budapest, 2021. április 15.

Dr. Somogyi Gábor s.k.
a tanács elnöke